

COPIIUL DIN EDEN

SFÂRȘITUL GRANDIOS

Deschideți cu toții la cartea Genezei, capitolul 3, chiar la început. Ne vom concentra asupra capitolului trei, dar haideți să începem cu câteva versete din capitolul doi. Deci, vom citi din Geneza 2.18-25 și vom continua cu capitolul trei:

„Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.”

Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească, și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.

Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului, dar, pentru om, nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.

Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.”

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

Om și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine.”

Geneza 3.1:

„Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină”?”

În ordine. Voi știți că așa a început totul, așa a fost creat omul.

În seara aceasta ne vom opri la prima profeție mesianică din Biblie și este uimitor faptul că este dată chiar aici, în grădina Eden, și mai uimitor este faptul că prima profeție mesianică i-a fost dată Satanei. Această profeție mică, referitoare la venirea lui Mesia, va deschide ușa, pentru că este prima din multe alte profeții referitoare la Mesia.

Până acum am parcurs trei teme referitoare la acest subiect:

- prima a fost: **Copilul din Eden;**
- a doua a fost: **Taina Fiului lui Adam, Mesia;** iar
- a treia a fost: **Copiii din Eden.**

În seara aceasta vom merge la ultima temă, care se va concentra pe lupta noastră prezentă, pe încercările prin care trecem, pe războiul în mijlocul căruia ne aflăm și vom vedea sfârșitul epocilor, taina Bisericii și a Israelului, și venirea Domnului. Această ultimă temă am intitulat-o **„Copilul din Eden, sfârșitul grandios”**, pentru că vom lua totul de la început, din grădina Eden, până la sfârșit, în Apocalipsa.

Să începem cu ceea ce i s-a spus șarpelui.

-

Geneza 3.15:

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta (a șarpelui) și sămânța ei (a femeii. Va fi un război continuu). Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi

călcâiul.”

Firește, toți simțim o aversiune față de șerpi, nu ne plac pentru că este o vrăjmășie instinctivă între noi și ei, și simțim aceasta fără să vrem. Îmi amintesc că odată, când eram copil, a apărut un șarpe pe pajiștea pe care ne jucam, iar tata a venit repede și a avut grijă de el. A fost înspăimântător să-l vedem acolo.

Cuvântul evreiesc pentru „a zdrobi” este „șuf” și înseamnă „a birui.” Cu alte cuvinte, el va birui prin zdrobire, dar Mesia îi va zdrobi capul. În ambele cazuri: „...îți va zdrobi capul, ...îi vei zdrobi călcâiul,” este folosit tot cuvântul „șuf”. Deci, ceea ce-l face șarpele, Seminței, îi va face și Sămânța, șarpelui, doar că este o mare diferență între a fi rănit la picior și a fi rănit la cap. Lovitura la cap este fatală. Noi vom înțelege ce înseamnă toate acestea, pe măsură ce vom merge mai departe.

Totuși, de aici primim o primă învățătură și anume că, atunci când luptăm cu vrăjmașul, nu trebuie să-i atacăm niciodată coada, ci capul. Nu luptați cu rezultatele păcatului, ci luptați cu rădăcina lui, cu începutul.

Iată ce i-a spus Domnul la femeie:

„Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.”

Suferința și însărcinarea femeii, au fost mărite și va naște cu durere copii. Multe femei o blestemă pe Eva din pricina durerilor prin care trec la naștere. Tot procesul nașterii este dramatic. Am lucrat cu o femeie care avea un soț mare și solid. Când ea a rămas însărcinată, el a început să aibă poftă și grețuri care au ținut pe toată perioada sarcinii ei, iar când femeia a început să simtă primele dureri de naștere, el s-a încuiat în baie. În cele din urmă, l-au scos de acolo și l-au dus la spital, dar era atât de prăbușit încât medicii au fost siliți să-l ducă pe el, nu pe ea, într-un scaun cu rotile. Deci, durerile nașterii și nașterea sunt dramatice.

În versetul 20 citim:

„Adam a pus nevastei sale numele Eva, căci ea a fost mama tuturor celor vii.”

Desigur, Adam nu vorbea engleza și nu i-a pus numele „Eva”, ci a numit-o „Hava”, care vine din cuvântul „lehaim”, adică „viață”, pentru că „ea a fost mama tuturor celor vii.”

Aceasta este ceea ce s-a spus pe tărâmul firesc, natural, dar când trecem pe tărâmul duhovnicesc, supranatural, nu este vorba de șarpele pe care-l vedem noi, ci șarpele este simbolul vrăjmașului.

Acum aș vrea să privim mai adânc această profeție, și primul lucru pe care îl vom vedea este că sunt vestite două lucruri:

1. - un conflict, un război între cele două semințe;
2. - o însărcinare cu durere și suferință. Unde este suferință este și însărcinare.

Blestemul rostit împotriva femeii spune: vei suferi, (un lucru rău), dar vei naște, vei aduce viață pe pământ, (un lucru bun). Cu alte cuvinte, Dumnezeu avea un scop cu toată creația Sa, și chiar dacă acum erau obstacole, păcate, poveri și moarte, El tot avea să-L împlinească, doar că avea să se întâmple prin durere și suferință. Așadar, puteți lua aceasta fie ca un lucru bun, fie ca un lucru rău; dar în cele din urmă, este un lucru bun pentru că El a spus aceasta.

Chiar și vrăjmășia cu șarpele, -șarpele reprezentându-l pe Satan-, vestește un lucru bun: că în cele din urmă capul șarpelui va fi zdrobit. Deci este o făgăduință cu privire la biruința asupra răului și la răscumpărarea câștigată de Mesia pentru noi.

Voi, cei care sunteți născuți din nou, a trebuit să treceți prin procesul nașterii care este legat de nașterea de la început, cuprinde aceleași etape. Mesia vorbește despre această naștere din nou. Dumnezeu va avea în această lume copii, oameni născuți din nou, iar această naștere se va face prin travaliu, prin durere. Majoritatea dintre voi, cei care sunteți născuți din nou, ați venit la Domnul prin travaliu, prin durere și suferință, adică exact cum i-a spus Evei.

Voia lui Dumnezeu a fost întotdeauna ca voi să fiți copiii Lui, voia Lui a fost ca noi toți să fim copiii Lui, dar am căzut. Acest lucru continuă să se întâmple și se întâmplă prin diferite lucruri prin care treceți în viață și care nu vă plac, dar în cele din urmă constatați că v-au făcut bine.

Prima Sa profeție din Geneza, avea să rezume fiecare profeție mesianică, ceea ce înseamnă că avem câteva tărâmurile diferite în care o putem lua.

- Avem copii care se vor naște prin făgăduință. Viața lui Dumnezeu va veni în această lume și va locui în cei care se vor naște din nou.

Dar ce a spus făgăduința dată femeii? Că acolo unde este Sămânța, va fi conflict, război. Așadar, avem ceva pe tărâmul duhovnicesc. Mai clar, Satan va porni un război împotriva copiilor lui Dumnezeu, a celor născuți din nou. Deci, va fi un război între voi și șarpe. Nu mă refer la partea firească, ci vorbesc din punct de vedere spiritual. Vrajmașul va porni împotriva voastră un război duhovnicesc.

În cartea Faptelor, când am avut începutul epocilor, am avut puterea lui Dumnezeu, iar oamenii se nășteau din nou. Dar ce am mai avut acolo? Prigoana; vrăjmașul încerca să-i nimicească, să-i șteargă de pe fața pământului.

Astfel, vedem că înainte de a fi salvat, Pavel era sub influența vrăjmașului și a vrut să-iucidă pe creștini, dar după ce s-a întors, le-a scris tesalonicenilor că vrăjmașul îi pune piedici, dar că el îi cunoștea uneltirile.

La rândul său, Petru spune în 1Petru 5.8: „*Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.*”

De ce erau prizoniți, arestați și închiși în temnițe? Pentru că vrăjmașul era furios? Aceasta are sens, dar ce ne spune făgăduința? Că Sămânța femeii va zdrobi capul șarpelui, al vrăjmașului.

Ce înseamnă aceasta? Că apostolii aveau putere asupra vrăjmașului. Chiar dacă se părea că erau victime, în realitate ei aveau putere asupra vrăjmașului, aveau putere asupra întunericului, a păcatului și a bolii.

Prin propovăduirea lor, au intrat înăuntru și neamurile și tot mai mulți oameni se nășteau din nou. Ce a urmat? Creștinii s-au răspândit pretutindeni, dar s-a răspândit și prigoana împotriva lor. Imperiul Roman a pornit o prigoană împotriva tuturor: i-au arestat, i-au pus în lanțuri, i-au dat la lei și i-au omorât.

Deci, care este puterea pe care au primit-o ei în Cartea Faptelor? Ei au primit puterea de a birui lucrările vrăjmașului. Profeția spunea că Mesia avea să vină în lume ca să nimicească lucrările vrăjmașului, dar după Rusalii această putere le-a fost dată apostolilor.

Lui Pavel i s-a dat putere să scoată oamenii afară din împărăția vrăjmașului și să-i aducă în Împărăția lui Dumnezeu. Vedeți? Ei aveau putere. Dar care era puterea vrăjmașului?

El avea putere să rănească și să zdrobească, dar ei aduceau vindecarea; vrăjmașul aducea despărțirea, dar El avea împăcarea; vrăjmașul blestema, dar ei îl rupeau, făceau semne și minuni până acolo că aduceau la viață oameni morți.

Primii creștini erau luptători; ei erau în război cu puterea vrăjmașului. Este același război care a fost vestit la început, este războiul duhovnicesc dus cu sămânța șarpelui. Războiul acesta a continuat de-a lungul secolelor și continuă și astăzi. Fie că are loc în triburile din Noua Guinee, în Africa sau oriunde ar fi, de fiecare dată când vine la suprafață o viață nouă, începe o luptă.

În secolul XX, am avut regimuri atee care s-au ridicat împotriva creștinilor: comunismul, nazismul, fascismul au fost puteri demonice care i-au țintit pe creștini și îi țintesc tot timpul. Dar vom ajunge imediat la un alt popor care este țintit de vrăjmaș.

Este ciudat un lucru. Dacă nu ar exista Dumnezeu, atunci ateismul nu ar conduce la un asemenea rău; Dacă nu ar exista Dumnezeu, nu s-ar fi pornit un asemenea război, dar este clar că acest război există pentru că există Dumnezeu și vrăjmașul. Secolul XX a dovedit clar aceasta. Războiul pornit de acei oameni demonizați, arată că există Dumnezeu. Este războiul împotriva seminței femeii, dar deși copiii lui Dumnezeu sunt ținta lui, ei iartă și binecuvântează. Este același război care i-a târât pe creștini în arenele romane și i-a prigonit de-a lungul secolelor, în secolul XX și continuă până astăzi. Dacă nu-l vedeți venind în America, trebuie să vă deschideți ochii pentru că el vine. Noi știam că va veni; când am venit la Domnul, eu știam aceasta, deoarece profețiile pentru timpul sfârșitului vorbeau despre persecuție, și noi o vedem.

În urmă cu două săptămâni, pe coperta unei publicații a apărut un titlu care spunea: „Sfârșitul creștinilor în America”. Este interesant, pentru că nu mai avem demult o Americă creștină, iar când vor să pronunțe sfârșitul creștinilor, o vor face. Alaltăieri, au legalizat pastilele de avort pentru copiii de șaptesprezece ani, așa că le pot lua fără permisiunea părinților. New York face presiuni pentru legalizarea căsătoriilor homosexualilor și la fel, Maine, și se încearcă din ce în ce mai mult marginalizarea creștinilor, a credincioșilor, ceea ce arată că războiul împotriva lor continuă. Este același război, fie că ia forma comunismului, fascismului, vrăjitoriei sau secularismului (Tendință specifică epocii moderne și actualei configurații politice europene de a considera viața umană în afara implicațiilor religioase), nu contează, este același lucru, pentru că în spatele lor este vrăjmașul care va folosi

totul, ca să nimicească copiii lui Dumnezeu.

Este ceva uimitor, pentru că Biblia spune că lumea aceasta este însărcinată, și vorbește despre aceasta în câteva locuri. Astfel, în Romani 8.22 scrie:

„Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.”

Este un lucru mare, dar oamenii nu sunt conștienți de aceasta. Toată creația este însărcinată și suferă și geme din cauza durerilor de naștere. De ce? Aceasta ne duce înapoi, la marele tablou: Dumnezeu i-a spus femeii, deși a căzut, că ea avea să nască, să aducă viața pe pământ, doar că o va face cu multă durere. Așadar, Planul lui Dumnezeu s-a împlinit: copiii se nasc în această lume, dar se întâmplă prin durere, nașterea are loc prin durere.

Ce înseamnă aceasta? Că toată creația este însărcinată cu copiii lui Dumnezeu, este însărcinată cu Viața lui Dumnezeu, cu nașterea din nou, iar voi sunteți parte din această naștere.

Cu alte cuvinte, avem o lume veche în care se naște o Viață nouă, și această lume veche va continua să nască pentru că Viața nouă este în ea. Înțelegeți? Când o femeie rămâne însărcinată, la început nu ne dăm seama că este însărcinată pentru că încă nu se vede; dar sarcina este acolo.

Întotdeauna vechiul se confruntă cu noul, pentru că noul încearcă să țâșnească afară, să meargă înainte.

La fel este cu noi. Noi avem un trup vechi, dar dacă ne naștem din nou, avem un om lăuntric nou. Omul nou vrea să iasă afară din lucrurile lumii, să se îndepărteze de păcat, de murdărie și să fie liber. Firea veche și lumea veche sunt acolo, dar nu au putere să nască, la fel ca Sara, dar Dumnezeu are întotdeauna o naștere miraculoasă, supranaturală: Maria nu putea să nască, dar Dumnezeu a făcut acest lucru posibil. Este un simbol că Viața lui Dumnezeu este aici și crește.

Romani 8.23 spune că nu numai creația este în durerile nașterii, ci și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, și gemem înăuntrul nostru așteptând înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru:

„Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”

Înțelegeți tabloul? Și noi suntem în durerile nașterii, iar Pavel vorbește despre aceasta. Noi facem parte din aceasta, suntem parte din ea. Aceste dureri cresc și continuă să crească, și adevărul este că noi ne apropiem mai mult de Dumnezeu atunci când avem dureri și suferințe.

Așadar, nu disprețuiți greutatea pentru că majoritatea dintre noi am venit la Domnul din cauza lor și majoritatea dintre voi veți crește datorită lor. Priviți la timpul de sfârșit și la ce se va întâmpla, și țineți minte că voi veți continua să creșteți, cu condiția să rămâneți în Domnul.

În Romani 8.19 scrie:

„De asemenea, și firea (creația) așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.” Este ca o însărcinare mare.

Întreaga creație, întregul cosmos așteaptă să nască, și ziua aceea va veni dintr-o dată.

În Romani 8.20-21, ni se spune că totul va fi eliberat din robie și din corupție; toată creația va fi eliberată odată cu eliberarea copiilor lui Dumnezeu:

„Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă

că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.”

Aceasta este cea mai măreață naștere despre care vorbește Biblia, din Eden, de la cădere încoace. Și se va întâmpla deși a avut loc căderea.

Romani 8.19 vorbește despre „descoperirea fiilor lui Dumnezeu”, iar cuvântul din greacă pentru descoperire este „apocalypsus”, adică „Apocalipsa”, descoperirea a ceea ce va veni. Noi am pornit din Eden și am ajuns la Apocalipsa. Știți ce înseamnă cuvântul „Apocalipsa”? „Descoperire”, de aceea noi o numim „Cartea descoperirii”, „descoperirea sfârșitului.”

– Profeția aceasta micuță, din Geneza, care este mama tuturor profețiilor, mai atinge încă un tărâm.

Așa cum știm, profeția spune că între sămânța șarpelui, a vrăjmașului, care este

sămânța Satanei și cea a femeii, va fi vrăjmășie. Profetia aceasta mai are o latură, deoarece făgăduința îi este adresată unui popor anume; ea este pentru toate popoarele, dar unuia dintre ele i se adresează în mod deosebit. Cine este acest popor? Israelul. Cum s-a născut el? Printr-o minune dumnezeiască, dintr-o femeie care fusese toată viața stearpă. Scripturile vorbesc despre Israel și Ierusalim care dau naștere; cea care nu putea naște, va avea copii:

„Bucură-te, stearpo, care nu mai naști! Izbucnește în strigăte de bucurie și veselie, tu care nu mai ai durerile nașterii! Căci fiii celei lăsate de bărbat vor fi mai mulți decât fiii celei măritate, zice Domnul.” (Isaia 54.1).

Israelul este punctul central pentru că Sămânța făgăduită a femeii este Mesia. Cum s-a întâmplat aceasta? Sămânța plecată de la Eva, a mers mai departe prin Sara, Rebeca, Tamar, Rut, iar la urmă a venit Mesia, prin Maria. Acest lucru s-a întâmplat printr-o singură națiune: Israel, care a fost simbolizat cu o femeie care naște, unul din scopurile lui Dumnezeu fiind să aducă Viața Sa în lume. Totul a venit prin Israel. Dacă țiineți în mână o Biblie, Ea a venit prin Israel. Este Viața lui Dumnezeu, dar a venit prin Israel; Israelul L-a adus pe Mesia în lume, El fiind Sămânța finală, ceea ce ne descoperă o taină. De ce este atât de urât Israelul? De ce poporul acesta este mai urât decât oricare alt popor din lume? Este urât pentru că sunt violenți? Pentru că sunt criminali, sau de ce? De ce este această națiune atât de urâtă, de atacată de toate puterile iadului, care încearcă s-o șteargă de pe fața pământului? De la egipteni, la filistenii, la babilonieni, greci și romani, în Evul Mediu, Europa, Spania, Rusia, Germania, națiunile islamice, Națiunile Unite, toți au condamnat o națiune mai mult decât pe orice altă națiune de pe pământ.

Condamna cineva Sudanul, care a omorât milioane de oameni din propriul său popor? O condamnă pe Siria, care și-a șters propriul popor? Pe Rusia, care a ucis milioane de oameni? Pe China, care a ucis șaptezeci de milioane de oameni din propriul său popor? Niciunul din aceste state nu este condamnat de nimeni. Dar cine este condamnat de toată lumea? Națiunea aceasta mică și democratică, ce crește flori și fructe mai mult decât oricare altă țară din lume, care a făcut din deșert o grădină; aceasta este națiunea cea mai condamnată.

Săptămâna aceasta, ONU a ținut o conferință despre rasism. Știți care a fost punctul central? Israelul. Ce ironie! Acolo se vorbea despre ură și toată atenția s-a concentrat asupra unui bărbat din Iran, pe care îl știți cu toții, numele lui este Mahmud Admadinijad. El s-a ridicat și tot ce a făcut, a fost să condamne Israelul de

rasism, că ei au făcut așa și așa și că Holocaustul este doar o scuză. Mulțumim lui Dumnezeu că de data aceasta America l-a boicotat și mai multe țări europene au declarat că nu sunt de acord cu el, dar multe țări ale lumii condamnă Israelul.

Odată, a fost o revoltă împotriva taxelor. Nu vreau să spun nimic despre ea, cu excepția faptului că unii au devenit antisemiți spunând că taxele au fost majorate din cauza evreilor. Ce a avut aceasta a face cu evreii? De ce sunt locuri în lume unde nu a călcat picior de evreu și totuși oamenii sunt antisemiți? În Japonia au cărți antisemite, deși această națiune n-a avut niciodată vreun evreu. De ce? Nu are nici un sens! De ce atâta ură, de la Faraon la Admadinijad, din Egipt la Iran? Totul merge înapoi, la Eden, la șarpe. De ce? Pentru că vrăjmașul știe că înfrângerea lui va veni prin Copilul care Se va naște din acest popor. Copilul a venit în lume prin acest popor și va veni din nou în lume prin acest popor, iar vrăjmașul știe aceasta. Atunci totul are sens! El știe că dacă va reuși să distrugă acest popor, nu va fi învins.

Toate profețiile mesianice sunt legate de Eden, de femeie, de naștere; o fecioară va naște; un Copil este dat și El va conduce lumea; păcatul se va sfârși; vedenia și prorocia vor fi pecetluite; vom învinge moartea, iar vrăjmașul va fi nimic de Sămânța care vine din mijlocul acestui popor.

Aceasta este taina din spatele antisemitismului. Nu există nicio altă explicație și cauză în afară de aceasta.

Antisemitismul este un înger căzut. De aceea nu poate să-l explice nimeni din punct de vedere economic, sociologic, etc., pentru că nu are sens. Este ceva demonic. Și atunci pe cine vedem atunci când ne uităm la cei mai mari dușmani ai Israelului? Al cui chip îl vedem când ne uităm la Faraon? Al vrăjmașului. Isaia 14 îl descrie pe împăratul Babilonului ca fiind vrăjmașul, de aceea vorbește despre Satan, Lucifer cel căzut. Un alt vrăjmaș al Israelului, împăratul Tirului este descris în Ezechiel 28 ca fiind vrăjmașul care își vărsa toată răutatea și furia împotriva lor. Pe cine mai avem? Pe Antioh Epifanul care este o umbră a Antihristului. Cine i-a mai urât pe evrei? Nero. El este un alt chip al vrăjmașului și lista continuă.

Dacă ne uităm la cei care i-au urât pe evrei în secolul XX, dorești să-ți fie mai degrabă prieteni decât dușmani, pentru că au fost foarte răi. Cine a fost cel mai mare dușman al Israelului în secolul XX? Adolf Hitler. Care este cea mai rea persoană la care ne putem gândi în istoria modernă? Adolf Hitler. Svastica a fost

simbolul unui cult. Numele lui înseamnă „Lup”, iar vrăjmașul este numit lup. Hitler l-a studiat pe Nietzsche, care a scris o carte intitulată „Antihristul” și susținea că Dumnezeu este mort. Hitler a fost discipolul lui, iar Nietzsche a sfârșit prin a înnebuni. Hitler se comporta adesea ca un posedat. El vedea chipuri în camera sa, iar oamenii spuneau că atunci când vorbea, venea peste el o ungeră. Astfel, odată a spus ceva ce părea că nu are nici un sens: „Eu am căzut din cer”. Cuvinte ciudate care nu au sens, deoarece Mesia a spus: „*Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer.*” (Luca 10.18).

Hitler era obsedat de un popor, era paranoic, parcă i-ar fi fost frică de acel popor. De ce să-i fie teamă de evrei? Pentru că Satanei, care îl poseda, îi este frică. De ce? Deoarece știe că Dumnezeu îl va zdrobi prin ei. Noi știm că zdrobirea lui finală va fi prin ei. Hitler vorbea despre o conspirație a evreilor, despre faptul că ei vor conduce lumea, și de aici s-a născut antisemitismul. Cine se temea de fapt că Israelul avea să conducă? Vrăjmașul, pentru că Biblia spune că în Împărăția care va fi sub domnia lui Mesia, Israelul va conduce. Despre aceasta este vorba.

Hitler spunea că va domni o mie de ani. De unde a luat aceasta? Biblia spune că Israelul va conduce timp de o mie de ani sub domnia lui Mesia. El era împins să-i nimicească deoarece Șarpele voia să zdrobească Sămânța; acesta era scopul lui suprem.

Este ceva în legătură cu evreii, pentru că ei s-au născut ca să frângă puterea vrăjmașului, să-i zdrobească Șarpelui capul. Aceasta se va întâmpla când Israelul va veni sub Împărăția lui Mesia. Făgăduința vorbea despre vindecare, despre refacerea a ceea ce a stricat vrăjmașul, și adevărul este că și faptul că ei l-au respins pe Mesia a fost o binecuvântare pentru neamuri. Voi sunteți salvați astăzi, sunteți născuți din nou, printr-o binecuvântare care vine de la Israel. Atât binecuvântarea cât și răscumpărarea voastră au venit prin Israel. Chiar dacă în acești două mii de ani, nu au făcut nimic, este esențial faptul că l-au adus pe Mesia în lume, iar aceasta a fost suficient pentru ca vrăjmașul să-i urască și să le vrea nimicirea.

Dar vrăjmașul îi urăște pentru ceea ce vor face când va veni Mesia din nou. Este interesant. De ce a fost atât de urât Israelul în al doilea Război Mondial?

Țineți minte! Pentru că Dumnezeu avea să aducă Israelul înapoi în patria sa, pentru că avea să îplinească toate profețiile vechi, iar vrăjmașul a devenit furios

din pricina aceasta. Aceasta are sens. El voia să-i șteargă pe de fața pământului, ca să-L împiedice pe Dumnezeu să-Și ducă Planul la îndeplinire.

Vreau să deschideți la Apocalipsa 12. Astăzi putem spune că am mers de la Geneza la Apocalipsa, dar trebuie să citiți mult mai mult între cele două Cărți, ca să aveți tabloul complet.

Deci, Apocalipsa 12.1-6:

„În cer s-a arătat un semn mare – o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.

Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii și avea un mare chin ca să nască.

În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu, cu șapte capete, zece coarne și șapte cununi împărătești pe capete.

Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.

Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.

Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șaiszeci de zile.”

Să citim și versetul 13:

„Când s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească.”

Cine este femeia? Unii teologi catolici spun că este Maria. Problema acestei învățături este că Maria n-a trăit până în vremurile de sfârșit, deoarece profeția aceasta este în legătură cu vremurile de sfârșit. Femeia aceasta, a dat naștere unui copil și este tot aici și după ce Copilul a fost luat la cer. Vedem că ea este persecutată, ceea ce ne arată clar că este în legătură cu cartea Apocalipsei. Cine este Copilul? Mesia. Desigur, Maria L-a născut pe Mesia, deci face și ea parte din aceasta, dar aici este ceva mai mult decât atât. Femeia aceasta este învăluită în

soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap. Este interesant faptul că atunci când Iosif a avut acel vis despre familia sa, a văzut Israelul ca stele, lună și soare, dar câte stele sunt aici? Douăsprezece. De ce? Pentru că sunt douăsprezece seminții. Cine este femeia? Israelul. Desigur, și Maria este inclusă aici, dar în această profeție este vorba despre Israel. Ce ni se spune aici? Că femeia, Israelul, a dat naștere copilului de parte bărbătească. El este luat sus, dar femeia este încă pe pământ.

Cum este numit vrăjmașul, în versetul nouă? „...balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana.” Este uimitor faptul că aceste denumiri ne duc înapoi în Geneza. Totul este atât de desăvârșit, încât este clar că Unul singur putea să le atingă: ceea ce a început în Geneza, ajunge la încheiere în Apocalipsa. Astfel, șarpele din Geneza este Șarpele din Apocalipsa. Și ce face el? Luptă la fel ca la început, încercând să șteargă femeia și sămânța ei, pentru că femeia are două feluri de sămânță:

1. - sămânța firească, adică evreii și
2. - sămânța duhovnicească, adică pe voi, cei care sunteți născuți din nou.

Este interesant faptul că în timpurile din urmă, Israelul și creștinii sunt împreună mai mult decât în oricare alt timp scurs de la cartea Faptelor încoace. Ei sunt mai mult decât oricând împreună, iar aceste lucruri se împlinesc împreună.

Acum, Israelul s-a întors acasă, iar ONU îl condamnă. De ce? Pentru că ONU are împărățiile lumii și noi știm cine stăpânește împărățiile lumii. Pe pereții de la ONU sunt scrise cuvintele rostite de Isaia: „...din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulilele lor, cosoare.” (Isaia 2.4). În ziua aceea va fi pace, doar că nu ONU va aduce pacea, ci Mesia. Mai mult, se va întâmpla exact prin națiunea care este condamnată de ONU. De ce după toți acești ani nu există pace în Ierusalim, orașul păcii? De ce construirea caselor în Ierusalim provoacă o criză în lume? Cum se construiește o casă în care va locui un evreu, este ceartă. De ce? Pentru că șarpele știe că întoarcerea evreilor în Israel este un semn pentru el, iar întoarcerea lor în Ierusalim este un semn și mai mare.

Mesia a spus: „...de acum încolo nu Mă veți mai vedea până când veți zice: „*Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!*” (Matei 23.39).

De ce este lumea atât de întoarsă pe dos când nu i-a păsat niciodată de pământul acela? Timp de două mii de ani, nimănui nu i-a păsat de pământul acesta, dar din

clipa în care evreii au început să se întoarcă acasă, a apărut și controversa. Oricine altcineva poate fi acolo, numai evreii nu! De ce? Pentru că șarpele știe că ziua este aproape.

Când vedeți Israelul întorcându-se acasă, știți că ziua este aproape, deoarece profeția din Eden spune aceasta.

Copilul din Eden, Mesia, a spus că în lume vor fi dureri, iar cuvântul din greacă se referă la durerile de naștere care vin peste femeia însărcinată. Este pe punctul să se nască Împărăția, este pe punctul să vină.

Tot ce s-a spus în Apocalipsa, se va împlini, iar aici mai avem un semn.

Când îi vedeți pe evrei că se întorc la Mesia, să știți că sunteți aproape de ziua în care creația își aduce primele roade. Ce a spus Pavel? Când se vor întoarce ei, viața va fi ridicată din morți; acesta este un lucru mare.

Când Israelul se va întoarce la Mesia, Sionul va ajunge în slava Sa, blestemul va fi ridicat și leul va paște cu vițelul. De aceea trebuie să ne rugăm pentru aceasta.

În zilele din urmă, Balaurul face război cu femeia învăluită în soare; Balaurul va face război împotriva evreilor și creștinilor.

În zilele din urmă bătălia se va încinge tot mai mult, iar ca și creștini, veți fi chiar în mijlocul ei, dar acesta nu este un lucru rău. Ceea ce se întâmplă în America este în legătură cu profețiile vechi și trebuie să se întâmple înainte de venirea Sa.

Săptămâna aceasta a avut loc concursul „Miss America”. Uimitor este că fata care a câștigat, a fost întrebată: „Ce crezi despre căsătoriile homosexuale?”, iar ea a răspuns: „Eu personal cred că de fapt căsătoria este între un bărbat și o femeie.” Aceasta a spus ea. Căsătoria este între un bărbat și o femeie, dar iată că acum lucrul acesta a devenit o controversă. De ce? În ce fel de lume trăim dacă faptul că spunem: „Căsătoria este între un bărbat și o femeie”, stârnește controverse? Dacă am fi fost în Sodoma, aceasta ar fi stârnit controverse, dar și aici? Pentru ceea ce a spus, tânăra a fost atacată și ridiculizată de toți. Ce credeți, cu ani în urmă s-ar fi putut gândi cineva la așa ceva? Mai mult, producătorul show-ului în care tânăra a spus acele cuvinte, a ieșit în față și și-a cerut scuze pentru cuvintele spuse de ea. Vedeți? El a spus: „Îmi pare rău pentru că ea nu crede în drepturile...” Of!

În aceste zile ale sfârșitului, voi toți asistați la o creștere a puterii șarpelui

împotriva voastră și a Israelului, cu care sunteți în aceeași corabie. Este bine că suntem în aceeași Corabie, pentru că în Cartea Faptelor, toți am fost împreună: evrei și creștini. Acum este singurul timp când se întâmplă aceasta, după două mii de ani: atunci și acum. Și dacă se întâmplă acest lucru, înseamnă că trebuie să se întoarcă și Cartea Faptelor. Apogeul acestei lucrări va fi la sfârșitul timpului, și tot atunci va ajunge la apogeu și lupta dintre șarpe și Sămânță, fiindcă el este cuprins de o furie nebună ca să distrugă creștinii și Israelul.

Nu este de mirare că la final avem cuvântul Armaghedon, care nu este numai un nume, ci este un loc real, există cu adevărat. Adevărul este că întreaga lume vrea să distrugă Israelul și același lucru încearcă să-l facă cu voi, sfinții dintre neamuri. Acesta este finalul, marele final al luptei dintre șarpe și Sămânță și șarpele va fi biruit.

În Apocalipsa 19.11-16 scrie:

„Apoi am văzut cerul deschis și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat” și El judecă și Se luptă cu dreptate.

Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”.

Oștile din cer Îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascuțul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”.

Și versetul 19:

„Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui.”

Acesta este sfârșitul. Atunci Israelul va spune: „Binecuvântat este Cel ce vine în

Numele Domnului!"

Apocalipsa 20.1-2:

„Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia Adâncului și un lanț mare.

El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.”

În Geneza s-a spus: *„Sămânța îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”* (Geneza 3.15). Ce înseamnă aceasta? Prin șarpe a venit păcatul și moartea, iar prin biruința lui Mesia va veni nimicirea morții, învierea și viața, iar blestemul va fi frânt și îndepărtat pentru totdeauna.

Puterea Șarpelui va fi zdrobită prin Cel care are rănila la picioare, pentru că este scris: *„El îți va zdrobi călcâiul, iar Tu îi vei zdrobi capul.”* Când a fost pe cruce, El a fost lovit și călcâiul Lui zdrobit, dar tot acolo, El a zdrobit capul Șarpelui.

La sfârșit, acest lucru va veni în față: Atunci, la sfârșit, Copilul din Eden va zdrobi șarpele de tot, de aceea scrie că în ziua aceea *„Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul... Niciun rău, nicio vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt”, zice Domnul.”* (Isaia 65.25).

În ziua aceea, Domnul va îndepărta vălul care este peste toate națiunile, moartea nu va mai fi și lacrimile vor fi șterse:

„Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

...El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” (Apocalipsa 21.1,3-5).

Copilul făgăduinței. Copilul Evei, al Sarei, al Mariei, a răscumpărat păcatele omului, ale Israelului. Copilul va răscumpăra totul; El va restitui anii, secolele și mileniile,

tot ceea ce a fost devorat de Șarpe și va readuce Paradisul.

În Apocalipsa 22.1-5 scrie:

„Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului.

În mijlocul pieții cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.

Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui Îi vor sluji.

Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăți în vecii vecilor.”

Vedeți voi, copii ai binecuvântatei făgăduințe, aceasta nu este numai o taină minunată a Bibliei, ci voi sunteți incluși în ea pentru că trăiți în aceste zile din urmă. Voi sunteți credincioși și trebuie să înțelegeți un ultim lucru, pentru a înțelege ce este în jurul vostru, pentru a înțelege unde mergem, încotro ne îndreptăm.

În spatele tuturor acestor lucruri se află șarpele, și el este împotriva evreului și a creștinului, iar acum îi avem pe amândoi împreună, ceea ce ne pune exact în mijlocul problemei. Acesta este un lucru pe care vrăjmașul nu-l dorește, ceea ce este un lucru bun, pentru că dacă sunteți urâți de el, sunteți binecuvântați de Dumnezeu. Da, este bine să fiți în centrul urii vrăjmașului, pentru că aceasta înseamnă că sunteți în centrul dragostei lui Dumnezeu. Este un lucru bun, pentru că dacă vrăjmașul urăște ceea ce faceți, dacă vă urăște din răspuțeri și încearcă să vă oprească, este dovada că sunteți într-un loc bun, în centrul voii lui Dumnezeu.

Uimitor este faptul că suntem în mijlocul acestei lupte, din punct de vedere profetic suntem chiar acolo, și pentru că suntem într-un dublu război, vom culege și o binecuvântare dublă, ceea ce este un lucru bun. Aceasta este Cartea Faptelor, ceea ce înseamnă că și făgăduința este dublă și binecuvântarea este dublă și biruința este dublă.

Avem o bătălie și am ajuns la actul ei final. Voi să țineți minte tot timpul această

primă profetie din Biblie, fiindcă are legătură cu voi: chiar dacă răul va avea momentul lui, chiar dacă oamenii vor face lucruri rele și vor scăpa pe moment, poate vă vor ataca, vă vor lovi, vă vor răni, dar nu vă vor birui. El va lovi întotdeauna călcâiul, dar voi aveți puterea să-i zdrobiți capul. Poate el va câștiga o bătălie, dar nu va câștiga războiul. Răul poate avea un moment, dar binele va birui, ceea ce înseamnă că nu contează cum va arăta, cum vă veți simți, cum pare, șarpele poate lovi numai călcâiul; indiferent ce chip a folosit: pe Faraon, pe Hitler, pe Stalin, etc., și oricât de mare și puternic ar părea răul, și cât de mic și slab ar părea binele, cât de slabi păreți voi în Domnul, binele va birui. Să aveți tot timpul aceasta înaintea ochilor: că la sfârșit binele va zdrobi capul răului, îl va nimici!

Acestea nu sunt doar niște cuvinte drăguțe: Roma veche nu mai este, Egiptul lui Faraon nu mai este, naziștii nu mai sunt, comunismul s-a prăbușit, toate acestea au dispărut, dar poporul lui Dumnezeu rămâne. Poporul lui Dumnezeu rezistă! Leii Romei nu mai sunt, dar Mielul lui Dumnezeu este încă pe tron. Indiferent ce va urma, să nu renunțați! Nu disperați, pentru că problemele vor trece, păcatul va dispărea și toate atacurile vrăjmașului nu vor avea nici o reușită. Voi veți rămâne în picioare, fiindcă este scris:

„Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia?

...nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Mesia, Domnul nostru.” (Romani 8.35,38-39).

Dacă Dumnezeu este cu voi, cine poate fi împotriva voastră? Voi ați biruit, pentru că Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume.

Luptați deci lupta cea bună, câștigați biruința și veți vedea că Dumnezeul păcii îl va zdrobi pe șarpe sub picioarele voastre. Amin.